

Bryssel den 24 maj 2024
(OR. en)

10255/24

LIMITE

JAI 866
COPEN 278
DROIPEN 156
FREMP 261
SOC 393
CODEC 1338

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0250(COD)**

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper II)/rådet
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF – Allmän riktlinje

I. BAKGRUND

1. Den 12 juli 2023 förelade kommissionen rådet och Europaparlamentet ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF¹, vilket syftar till att ta itu med särskilda problem som kräver riktade förbättringar i det befintliga ramverket för att förbättra brottsoffrens utövande av sina rättigheter.

¹ Dok. 11840/23.

2. Utkastet till direktiv grundar sig på artikel 82.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) (det ordinarie lagstiftningsförfarandet).
3. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 13 december 2023².
4. Arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete diskuterade förslaget vid mötena den 22 september och den 16 oktober 2023 samt den 10 januari, den 23 februari, den 15 mars, den 15 och 16 april samt den 17 maj 2024 och har nått en överenskommelse om texten i bilagan till denna not.
5. I Europaparlamentet är det utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (LIBE) och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet (FEMM) som har huvudansvaret för ärendet. María Soraya Rodríguez Ramos och Javier Zarzalejos har utsetts till föredragande. Betänkandet lades fram den 25 mars 2024, och Europaparlamentet antog sitt förhandlingsmandat vid plenarsammanträdet den 11 april 2024; förslaget hänvisades till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (LIBE) och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet (FEMM), så att interinstitutionella förhandlingar kunde inledas.

II. SLUTSATS

6. Coreper uppmanas därför att
 - a) bekräfta överenskommelsen om texten till den allmänna riktlinjen enligt bilagan³ till denna not, och
 - b) rekommendera rådet att, som en A-punkt vid ett kommande möte, enas om en allmän riktlinje enligt bilagan till denna not, så att ordförandeskapet ska kunna genomföra dessa förhandlingar.

² EUT C, C/2024/1592, 5.3.2024, s. 1.

³ Ändringar i förhållande till det ursprungliga förslaget anges med **fetstil** eller [...].

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 82.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

⁴ EUT C, C/2024/1592, 5.3.2024, s. 1.

⁵ EUT C , , s. .

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa att brottsoffer får lämplig information samt lämpligt stöd och skydd och kan delta i straffrättsliga förfaranden har unionen antagit Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU⁶.
- (2) Kommissionen har bedömt hur brottsoffer har utnyttjat sina rättigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU och offentliggjort sina resultat i utvärderingsrapporten⁷. Utvärderingen visar att, även om direktiv 2012/29/EU i stort sett har gett de förväntade fördelarna och påverkat brottsoffrens rättigheter positivt, kvarstår det särskilda problem i samband med brottsoffers rättigheter enligt det direktivet. De konstaterade bristerna inbegriper det faktum att brottsoffren inte kan förlita sig på rätten att få tillgång till information, att få stöd och skydd i enlighet med varje brottsoffers individuella behov, att delta i straffrättsliga förfaranden och att få ett beslut om ersättning från förövaren under straffrättsliga förfaranden. Denna översyn av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU **har som syfte att** åtgärda [...] de [...] brister som konstaterats vid utvärderingen och vid ett flertal samråd.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57).

⁷ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar om utvärderingen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 (SWD(2022) 179 final) (inte översatt till svenska).

- (3) För att ge brottsoffer smidiga och moderna möjligheter att utöva sina rättigheter bör medlemsstaterna göra det möjligt för dem att kommunicera elektroniskt med nationella behöriga myndigheter. Brottsoffer bör ha möjlighet att använda elektroniska verktyg **när sådana finns tillgängliga**, för att få information om sina rättigheter och om sitt ärende, anmäla brott och på annat sätt kommunicera med behöriga myndigheter och med stödverksamheter genom **informations- och kommunikations[...]**teknik. Brottsoffren bör kunna välja **mellan tillgängliga kommunikationsmetoder**, och medlemsstaterna **kan [...]** tillhandahålla sådan **informations- och kommunikations[...]**teknik som ett alternativ till standardkommunikationsmetoderna, dock utan att ersätta dessa [...]. **Fysisk kommunikation, inbegripet med behöriga myndigheter och med stödverksamheter, bör fortfarande vara tillgänglig för brottsoffren, om de så önskar.**

- (4) För att säkerställa omfattande kommunikationskanaler, med beaktande av hur komplexa brottsoffrens behov är när det gäller rätten till information, bör alla brottsoffer, oberoende av var i EU och under vilka omständigheter brottet ägde rum, kunna få tillgång till telefonjourer för brottsoffer genom att använda det EU-omfattande telefonnumret ”116 006” [...].
- Medlemsstaterna kan erbjuda sådana tjänster även genom annan säker och tillgänglig informations- och kommunikationsteknik, inbegripet applikationer på nätet och webbplatser.** Inom ramen för sådana telefonjourer bör brottsoffer kunna få information om sina rättigheter, få emotionellt stöd samt hänvisas till polisen eller andra verksamheter, inklusive andra specialiserade telefonjourer vid behov. **Telefonjourerna kan bemannas av utbildade frivilliga som kan ge emotionellt stöd vilket kan ses som ett empatiskt förhållningssätt gentemot brottsoffren för att få dem att känna sig accepterade och säkra så att de känner att de kan uttrycka sig fritt.** Sådana telefonjourer bör också hänvisa brottsoffer till andra specialiserade telefonjourer som avses i kommissionens beslut 2007/116/EG⁸, såsom det harmoniserade numret för telefonjourer för hjälpsökande barn ”116 111”, rapportering av saknade barn ”116 000” och könsrelaterat våld ”116 116”. **Telefonjourerna bör vara tillgängliga på det officiella språket eller språken i enlighet med medlemsstatens nationella rätt. Medlemsstaterna uppmanas emellertid att tillhandahålla denna tjänst även på åtminstone ett annat av de språk som används mest i medlemsstaten, vilket bör fastställas av varje medlemsstat på grundval av objektiva kriterier. För att underlätta tillhandahållandet av denna tjänst på ytterligare ett språk bör medlemsstaterna överväga användning av modern teknik, såsom översättnings- och tolkningsapplikationer, samt tolkning per telefon. Telefonjourerna bör följa de allmänna reglerna för stödverksamheter för brottsoffer och bör vara konfidentiella, kostnadsfria och i brottsoffrens intresse.**

⁸ Kommissionens beslut nr 116/2007/EG av den 15 februari 2007 om att reservera den nationella nummerserien som börjar med ”116” för harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhälleligt värde (EUT L 49, 17.2.2007, s. 30).

- (5) Den allmänna telefonjouren för brottsoffer bör inte påverka driften av särskilda och specialiserade telefonjourer, såsom telefonjourer för barn och telefonjourer för offer för våld mot kvinnor och våld i nära relationer i enlighet med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) .../...⁹ [om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer]. De allmänna telefonjourerna för brottsoffer bör fungera som komplement till de specialiserade telefonjourerna.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) .../... om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer (EUT ...).

- (6) Rapporteringen av brott i unionen bör förbättras för att bekämpa strafflöshet, undvika upprepad viktimisering och säkerställa säkrare samhällen. Det är nödvändigt att motverka allmänhetens okänslighet för brott genom att [...] bistå brottsoffer och genom att skapa tryggare miljöer där brottsoffer kan anmäla brott. [...] **Det är viktigt att medlemsstaterna säkerställer att brottsoffer som är tredjelandsmedborgare oberoende av uppehållsstatus inte avskräcks från att anmäla brott och att de behandlas på ett icke-diskriminerande sätt vad avser deras uppehållsstatus i enlighet med målen för detta direktiv. För att skydda alla brottsoffer från upprepad och sekundär viktimisering är det viktigt att man har ett brottsoffercentrerat tillvägagångssätt. Det bör i synnerhet säkerställas att verkställigheten av återvändandeförfarandet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹⁰ inte hindrar brottsoffer från att utöva sin rätt att höras enligt det här direktivet. I enlighet med direktiv 2008/115/EG kan medlemsstaterna, av ömmande skäl eller av humanitära eller andra skäl, bevilja ett självständigt uppehållstillstånd eller någon annan form av tillstånd som ger rätt att stanna i landet till en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium, och de ska fullgöra skyldigheten enligt det direktivet att så långt som möjligt beakta utsatta personers särskilda behov under tidsfristen för frivillig avresa, om en sådan period har beviljats i enlighet med det direktivet.**

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (*EUT L 348, 24.12.2008, s. 98*).

Alla sårbara brottsoffer, såsom barn som är brottsoffer eller brottsoffer i förvar, som befinner sig i en hotsituation, eller på annat sätt är beroende av förövaren eller vars rörlighet är begränsad, bör kunna anmäla brott under förhållanden som tar hänsyn till deras särskilda situation och i enlighet med **eventuella relevanta** protokoll **eller riktlinjer** som särskilt fastställts för detta ändamål. **Det är viktigt att medlemsstaterna uppmuntrar varje person som känner till eller i god tro misstänker att brott har begåtts eller att ytterligare våldshandlingar kan förväntas, att anmäla detta till de behöriga myndigheterna.**

- (6a) Medlemsstaterna bör underlätta hänvisning av brottsoffer med ett särskilt behov av ytterligare psykologiskt stöd som har påvisats genom en individuell bedömning till verksamheter som kan tillhandahålla sådant ytterligare psykologiskt stöd, med beaktande av tillgången på resurser och sådana verksamheter.**

- (7) Riktade och integrerade stödverksamheter bör finnas tillgängliga för ett brett spektrum av brottsoffer med särskilda behov. Sådana brottsoffer kan inbegripa inte bara personer som har utsatts för sexuellt våld, könsrelaterat våld och våld i nära relationer, utan även offer för människohandel och organiserad brottslighet, brottsoffer som har funktionsnedsättning samt offer för sexuellt utnyttjande, hatbrott, terrorism eller **brott som faller inom Internationella brottmålsdomstolens jurisdiktion** [...]. Som svar på de brister som konstaterats i utvärderingen [...] **kan** medlemsstaterna fastställa särskilda protokoll eller riktlinjer för att organisera de specialiserade stödverksamheternas insatser för att på ett [...] **adekvat** sätt tillgodose de många behoven hos brottsoffer med särskilda behov. Sådana protokoll **eller riktlinjer** bör fastställas i samordning och samarbete mellan **berörda aktörer, såsom centrala myndigheter i enlighet med medlemsstaternas interna strukturer eller interna befogenhetsfördelning**, brottsbekämpande myndigheter, åklagarmyndigheter, **rättsliga myndigheter** [...], myndigheter som ansvarar för förvar, **i samråd med** verksamheter för reparativ rättvisa och stödverksamheter för brottsoffer.

- (8) För att undvika allvarliga konsekvenser av viktimisering i tidig ålder, som kan påverka brottsoffrens hela liv negativt, är det mycket viktigt att säkerställa att alla barn som är brottsoffer får största möjliga stöd och skydd. **Samtliga behöriga myndigheter bör ha ett barnvänligt förhållningssätt. Det är vidare viktigt att [...]**de mest sårbara barnen som är brottsoffer **alltefter sina individuella behov och då särskilt [...]** barn som fallit offer för sexuella övergrepp [...] gynnas av de riktade och integrerade stöd- och skyddstjänster som inbegriper en samordnad och samarbetsinriktad strategi för rättsliga **myndigheter** och socialtjänster [...]. **Medlemsstaterna uppmanas att när så är möjligt tillhandhålla dessa tjänster i samma lokaler.** [...] För att säkerställa ett effektivt skydd av barn som är brottsoffer i fall där ett brott involverar den person som har föräldraansvar [...] **på ett sätt som inbegriper** en intressekonflikt mellan det barn som är **brottsoffer** och den person som har föräldraansvar, har en bestämmelse lagts till för att säkerställa att [...] **varje handling som i enlighet med nationell rätt kräver samtycke under det straffrättsliga förfarandet**, såsom anmälan av brott, medicinska eller kriminaltekniska intervjuer eller hänvisning till stödverksamheter eller psykologiskt stöd [...], inte bör vara beroende av samtycke från den person som har föräldraansvar, varvid barnets bästa alltid bör beaktas.

- (8a) Att medverka i en rättegång kan vara en känslomässigt svår och problematisk erfarenhet för brottsoffren. Därför bör alla brottsoffer som behöver information och emotionellt stöd i domstolens lokaler där de straffrättsliga förfarandena äger rum – särskilt vid grova brott – ges lämplig information om de organisatoriska aspekterna av rättegångsfasen av det straffrättsliga förfarandet i fråga samt emotionellt stöd. Emotionellt stöd kan förstås som ett empatiskt förhållningssätt gentemot brottsoffren för att få dem att känna sig accepterade och säkra så att de känner att de kan uttrycka sig fritt. Emotionellt stöd kan t.ex. ges av domstolens personal, av utbildade frivilliga eller av behöriga myndigheter som fastställts av medlemsstaterna. Sådan hjälp innebär inte att det krävs ytterligare anläggningar eller ständig närvaro av stödverksamheterna för brottsoffer i domstolarnas lokaler.**

- (9) [...] Alla brottsoffer i unionen bör [...] i överensstämmelse med sin ställning i det straffrättsliga förfarandet ha rätt att **få information om** [...] beslut som fattats under domstolsförfarandet [...] **och som avser** särskilda skyddsåtgärder som är tillgängliga för brottsoffer med särskilda skyddsbehov. **Nationell rätt kan ge brottsoffren möjlighet att begära en omprövning av sådana beslut som fattats under domstolsförfaranden.** De processrättsliga regler enligt vilka brottsoffer kan begära en omprövning av sådana beslut som fattats under domstolsförfaranden bör fastställas i nationell rätt. [...]

(9a) Att skydda brottsoffrets personuppgifter kan vara viktigt för att förhindra sekundär eller upprepad viktimisering, hot eller vedergällning. Brottsoffret kan uttrycka eventuell oro för att offret självt eller en tredje person riskerar att utsättas för hot eller våld om förövaren får tillgång till vissa personliga kontaktuppgifter; på grundval av detta kommer den behöriga myndigheten att göra en slutlig bedömning. Om de i nationell rätt fastställda behöriga myndigheterna ex officio eller på brottsoffrets begäran bedömer att det kan finnas en risk för att brottsoffret eller en tredje person kan komma att utsättas för hot eller våld, bör förövaren inte ges tillgång till vissa personliga kontaktuppgifter, såvida inte det faktum att informationen inte yppas skulle påverka rätten till försvar.

- (10) Alla brottsoffer bör bedömas i god tid och på ett lämpligt, effektivt och proportionellt sätt i **enlighet med nationella förfaranden**. Det är viktigt att säkerställa att offren får det stöd och skydd som motsvarar deras individuella behov. Den individuella bedömningen av brottsoffrens behov av stöd och skydd bör **få ta så lång tid som krävs, beroende på brottsoffrets individuella behov. Detta innebär att den bör ske i etapper, varvid vissa brottsoffer endast kommer att ha kontakt med en polismyndighet, medan andra brottsoffer kommer att gå igenom ytterligare etapper av individuell bedömning. Brottsoffrens behov av stöd och skydd kan förändras under de straffrättsliga förfarandena.** [...] **A**lla brottsoffer bör bedömas i ett så tidigt skede som möjligt, såsom [...] vid den första kontakten med de behöriga myndigheterna, **t.ex. brottsbekämpande myndigheter och åklagarmyndigheter**, för att säkerställa att de mest sårbara offren identifieras i ett mycket tidigt skede av förfarandet. Därefter bör brottsoffer som behöver en sådan förstärkt bedömning bedömas av **de behöriga myndigheterna eller av annan institution eller organisation eller annat organ, såsom stödverksamheter för brottsoffer, och när så är möjligt psykologer.** [...] **Kontakten med telefonjourer bör inte betraktas som den första kontakten med behöriga myndigheter.** Den individuella bedömningen bör även – **utifrån tillgänglig information** – ta hänsyn till situationen för förövaren, som kan ha en våldshistorik, inneha vapen eller missbruka narkotika och därmed utgöra en större risk för offren. Den individuella bedömningen av brottsoffrens behov bör också omfatta en bedömning av offrens behov av stöd, inte bara av skydd. Det är mycket viktigt att identifiera brottsoffer som är i behov av särskilt stöd, så att de som behöver det får ett riktat stöd, såsom [...] psykologiskt stöd. **Medlemsstaterna kan fastställa de praktiska aspekterna av den individuella bedömningen genom ett relevant protokoll eller en relevant riktlinje i enlighet med detta direktiv. Medlemsstaterna bör säkerställa att eventuella personuppgifter hanteras i enlighet med unionsrätten om dataskydd, vilket om så är nödvändigt kan innebära att det krävs lagstiftningsåtgärder för detta.**

- (11) Till följd av den förbättrade bedömningen av brottsoffrens behov av skydd bör brottsoffer som är i behov av fysiskt skydd kunna få det i en form som är anpassad till deras särskilda situation. Sådana åtgärder [...] **kan i enlighet med nationell rätt** inbegripa närvaro av brottsbekämpande myndigheter **eller andra organ som tillhandahåller fysiskt skydd** eller **det faktum** [...] att förövaren **hålls borta från brottsoffret** på grundval av nationella skyddsorder. Åtgärderna kan vara av straff-, förvaltnings- eller civilrättslig karaktär.
- (12) [...] ¹¹[...]

¹¹ [...]

- (13) Brottsoffer kan inte på ett effektivt sätt dra nytta av sin rätt till information, stöd och skydd i enlighet med sina individuella behov om det i deras nationella rättssystem inte finns något system för samarbete och samordning mellan dem som kommer i kontakt med brottsoffer. Utan nära samarbete och samordning mellan **berörda aktörer, såsom centrala myndigheter i enlighet med medlemsstaternas interna strukturer eller interna befogenhetsfördelning**, [...] brottsbekämpande myndigheter, åklagar**myndigheter**, [...] **rättsliga myndigheter, myndigheter som ansvarar för förvar, i samråd med** verksamheter för reparativ **rättvisa** [...], och stödverksamheter för brottsoffer är det svårt för brottsoffer att faktiskt [...] **utöva** sina rättigheter enligt **detta** direktiv [...]. Andra myndigheter, såsom hälso- och sjukvård, utbildningsväsen och socialtjänst, uppmuntras att delta i detta samarbete och denna samordning. Detta gäller särskilt för offer som är barn.

- (14) [...] Protokoll **eller riktlinjer** [...] är avgörande för att säkerställa att brottsoffer **t.ex.** får information om sina rättigheter och om sina respektive ärenden och att brottsoffren bedöms på lämpligt sätt så att de kan få det stöd och skydd som motsvarar varje brottsoffers individuella behov som förändras över tid. Protokoll **eller riktlinjer av icke bindande karaktär** bör fastställas [...] på ett sätt som bäst motsvarar de nationella rättsordningarna och rättsväsendets organisation i medlemsstaterna. [...] **Dessa protokoll eller riktlinjer kan omfatta** [...] åtgärder för tillhandahållande av information till brottsoffer i syfte att underlätta anmälan av brott för de mest sårbara brottsoffren, inbegripet dem som är tagna i förvar, och den individuella bedömningen av brottsoffrens behov. **När det gäller tillhandahållandet av information till brottsoffren, kan protokollen säkerställa att sådan information är enkel och lättbegriplig, tillhandahålls i god tid samt upprepas över tid och ges i flera format, inbegripet muntligt, skriftligt och digitalt. För brottsoffer i förvar kan man i protokollen specificera brottsoffrens tillgång till information om sina rättigheter, metoder för att anmäla brott samt tillgång till stöd och skydd i enlighet med behoven.** [...] Protokollen **eller riktlinjerna** [...] **kan** innehålla allmänna instruktioner om hur tjänster och åtgärder enligt **detta** direktiv [...] ska hanteras på ett övergripande sätt, dock utan att enskilda fall behandlas. **I detta sammanhang är det viktigt att medlemsstaterna när så är lämpligt vidtar nödvändiga åtgärder för att möjliggöra insamling och utbyte av information, inbegripet information som innehåller personuppgifter om brottsoffer, mellan behöriga myndigheter och stödverksamheter för brottsoffer för att säkerställa tillgång till information och lämpligt stöd och skydd för enskilda brottsoffer. Fastställandet av protokoll eller riktlinjer bör inte påverka de redan befintliga metoderna för samarbete och samordning mellan de behöriga myndigheterna och andra personer som kommer i kontakt med brottsoffer i medlemsstaterna.**

- (14a) Informations- och kommunikationsteknik kan t.ex. inbegripa e-post, livechattar för meddelanden via internet, videosamtal och onlineportaler med tillgång till information för registrerade deltagare. Det står medlemsstaterna fritt att bestämma vilket kommunikationsmedel som är mest lämpat för de olika bestämmelserna i detta direktiv. Informationen från den första kontakten med en behörig myndighet kan tillhandahållas elektroniskt i standardformat. Fysisk kommunikation, inbegripet med behöriga myndigheter och med stödverksamheter, bör fortfarande vara tillgänglig för brottsoffren, om de så önskar. Om medlemsstaternas nationella system kräver särskilda metoder för elektronisk identifiering och underskrift, bör dessa system erbjuda brottsoffer som är bosatta i andra medlemsstater likvärdiga möjligheter till tillgång i enlighet med eIDA-förordningen.
- (15) Medlemsstaterna bör anslå tillräckliga personalresurser och ekonomiska resurser för att säkerställa faktiskt efterlevnad av de åtgärder som fastställs i **detta** direktiv [...]. Särskild uppmärksamhet bör ägnas inrättandet av telefonjourer för brottsoffer, varvid man bör säkerställa att specialiserade stödverksamheter och den individuella bedömningen av brottsoffrens behov av skydd och stöd fungerar smidigt, även när dessa tjänster tillhandahålls av icke-statliga organisationer.

- (16) Unionen och medlemsstaterna är parter i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning¹² och är bundna av dess skyldigheter inom ramen för sina respektive befogenheter. Enligt artikel 13 i konventionen är konventionsstaterna skyldiga att säkerställa faktisk tillgång till rättslig prövning för personer med funktionsnedsättning på samma villkor som andra, och behöver därmed säkerställa tillgänglighet och vidta rimliga anpassningsåtgärder så att brottsoffer med funktionsnedsättning kan åtnjuta sina rättigheter som brottsoffer på samma villkor som andra. **Enligt definitionen i artikel 2 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning betyder *skälig anpassning* nödvändiga och ändamålsenliga ändringar och anpassningar, som inte innebär en oproportionerlig eller omotiverad börda när så behövs i ett enskilt fall för att säkerställa att personer med funktionsnedsättning på lika villkor som andra kan åtnjuta eller utöva alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.** Tillgänglighetskraven i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882¹³ kan underlätta genomförandet av konventionen och säkerställa att de rättigheter för brottsoffer som fastställs i **det här** direktivet [...] är tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.
- (17) Eurojust bör säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till begäranden som rör brottsoffers rättigheter i enlighet med dess mandat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727¹⁴.

¹² EUT L 23, 27.1.2010, s. 37.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70).

¹⁴ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).**

- (18) Insamling av exakta och sammanhängande uppgifter och ett snabbt offentliggörande av insamlade uppgifter och insamlad statistik är av grundläggande betydelse för att säkerställa fullständig kännedom om brottsoffers rättigheter inom unionen. Införandet av ett krav på att medlemsstaterna vart tredje år och på ett harmoniserat sätt samlar in och rapporterar uppgifter till kommissionen – **när sådana finns tillgängliga på central nivå** – om tillämpningen av nationella förfaranden för brottsoffer förväntas utgöra ett relevant steg för att säkerställa antagandet av uppgiftsunderbyggda policyer och strategier. Byrån för grundläggande rättigheter bör fortsätta att bistå Europeiska kommissionen och medlemsstaterna med att samla in, framställa och sprida statistik om brottsoffer och med att **rapportera uppgifter som finns tillgängliga på central nivå och som visar [...]** hur brottsoffer har använt de rättigheter som fastställs i detta direktiv.
- (19) Principen om en effektiv unionsrätt kräver att medlemsstaterna inför lämpliga och effektiva rättsmedel i händelse av ett åsidosättande av en rättighet som gäller för enskilda enligt unionsrätten. **På grundval av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna** bör ett effektivt rättsmedel finnas tillgängligt om rättigheterna enligt detta direktiv [...] undergrävs eller vägras helt eller delvis.
- (19a) **I sin egenskap av horisontellt direktiv påverkar detta direktiv inte mer långtgående bestämmelser i andra unionsakter där man på ett mer riktat sätt tar upp de specifika behoven hos särskilda kategorier av brottsoffer, såsom offer för människohandel, offer för sexuella övergrepp och sexuell exploatering av barn, inbegripet material om sexuella övergrepp mot barn, offer för våld mot kvinnor och våld i nära relationer samt offer för terrorism.**

- (20) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av behovet av att underlätta det straffrättsliga samarbetet genom att säkerställa förtroendet för brottsoffers lika tillgång till rättigheter oavsett var i EU ett brott har begåtts, utan snarare, på grund av den planerade åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (21) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

- (22) [...] I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland [...] genom en skrivelse av den **27 oktober 2023** [...],[...] meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.[...]
[...]
- (23) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹⁵ och avgav ett yttrande den [XX XX 2023]¹⁶.
- (24) Direktiv 2012/29/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹⁶ [Publikationsbyrån: fotnot när yttrandet har publicerats]

Artikel 1

Direktiv 2012/29/EU ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 3a

Telefonjour för brottsoffer

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att inrätta lättillgängliga, användarvänliga, kostnadsfria och konfidentiella telefonjourer för brottsoffer, som
 - a) ger brottsoffer den information som avses i artikel 4.1,
 - b) erbjuder emotionellt stöd,
 - c) hänvisar brottsoffer till specialiserade stödverksamheter och/eller specialiserade telefonjourer vid behov.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de telefonjourer som avses i punkt 1 tillhandahålls genom en telefonjour som [...] **kan nås via** det harmoniserade EU-numret ”116 006”, **vilket kan vara i funktion jämte befintliga nationella nummer, och kan även tillhandahålla sådana tjänster** genom annan **säker och tillgänglig** informations- och kommunikationsteknik, inbegripet **applikationer på nätet** och webbplatser.
3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de tjänster som avses i punkterna 1 och 2 finns tillgängliga på [...] **medlemsstaternas officiella språk [...] i enlighet med nationell rätt. Medlemsstaterna ska eftersträva att tillhandahålla dessa tjänster på [...] åtminstone ett annat av [...] de språk [...] som används mest i medlemsstaten.**
4. Telefonjourer får inrättas av offentliga eller icke-statliga organisationer och får organiseras antingen yrkesmässigt eller på frivillig grund.”.

2. Följande artikel ska införas som artikel 5a:

”Artikel 5a

Anmälan av brott

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att brottsoffer – **när så är lämpligt och jämte redan befintliga metoder för att anmäla brott** – kan anmäla brott till de behöriga myndigheterna med hjälp av lättillgänglig och användarvänlig informations- och kommunikationsteknik. En sådan möjlighet ska när så är möjligt inbegripa framläggande av bevis. **Sådana möjligheter ska inte påverka nationella processrättsliga regler för formalisering av anmälan på nätet samt framläggande av bevis.**

[...]

- 2.[...] Medlemsstaterna ska säkerställa att brottsoffer faktiskt kan anmäla brott som begåtts i förvarsanläggningar. Förvarsanläggningar ska, utöver häkten, förvarsenheter och arrestceller för misstänkta och tilltalade, inbegripa särskilda förvarsanläggningar för personer som ansöker om internationellt skydd och förvarsanläggningar inför avlägsnande [...]. [...]

Möjligheten att faktiskt anmäla brott gäller även förläggningar där sökande och personer som beviljats internationellt skydd befinner sig.

- 3.[...] Om barn **kontaktar behöriga myndigheter för att** anmäla brott, ska medlemsstaterna säkerställa att anmälningsförfarandena är säkra, **genomförs på ett** konfidentiellt **sätt i enlighet med nationell rätt** samt **är** utformade och tillgängliga på ett barnvänligt sätt och använder ett språk som passar barnens ålder och mognad.”.

[...]

3. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska säkerställa att brottsoffer kontaktas av relevanta allmänna eller specialiserade stödverksamheter om den individuella bedömning som avses i artikel 22 visar på ett behov av stöd och brottsoffret samtycker till att kontaktas av stödverksamheter eller om brottsoffret begär stöd.”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”6. **Medlemsstaterna ska bemöda sig att säkerställa att s[...]**tödverksamheter för brottsoffer [...] förblir operativa i kristider, såsom vid hälsokriser [...] eller andra undantagstillstånd **så att man åtminstone tillgodoser brottsoffrens grundläggande behov.**”.

4. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led c ersättas med följande:

”c) Emotionellt stöd och, där sådant stöd finns att tillgå, psykologiskt stöd [...]. Om det särskilda behovet av **ytterligare** psykologiskt stöd har påvisats genom den individuella bedömning som avses i artikel 22, **ska medlemsstaterna underlätta hänvisning av brottsoffren till tjänster som kan tillhandahålla ytterligare psykologiskt stöd [...] i enlighet med nationell rätt, med beaktande av eventuella relevanta protokoll eller riktlinjer som avses i artikel 26a.1.**”.

b) I punkt 3 ska led b ersättas med följande:

”b) Målriktat och integrerat stöd, inbegripet stöd med anledning av trauman samt rådgivning, till brottsoffer med särskilda behov, såsom personer som har utsatts för sexuellt våld, könsrelaterat våld, inbegripet våld mot kvinnor och våld i nära relationer som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU).../...¹⁷ [*om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer*], offer för människohandel **som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) .../... (om ändring av direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess brottsoffer)**, offer för organiserad brottslighet, brottsoffer med funktionsnedsättning, offer för sexuellt utnyttjande, offer för hatbrott, offer för terrorism samt offer för **brott som faller inom Internationella brottmålsdomstolens jurisdiktion [...].**”.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU).../... om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer (EUT...).

c) Följande punkt ska läggas till:

”4. Medlemsstaterna ska **i enlighet med de nationella förfaranden som avses i artikel 22.1** tillhandahålla de skyddsverksamheter och specialiserade stödverksamheter som krävs för att på ett **adekvat** [...] sätt tillgodose de många behoven hos brottsoffer med särskilda behov, **med beaktande av** [...] **eventuella relevanta** protokoll **eller riktlinjer** som avses i artikel 26a.1 c.”

5. Följande artikel ska införas som artikel 9a i kapitel II:

”Artikel 9a

Riktade och integrerade stödverksamheter för barn

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa tillgång till barnvänliga riktade och integrerade **stöd**[...]verksamheter för barn i syfte att tillhandahålla det åldersanpassade stöd och skydd som krävs för att på ett heltäckande sätt tillgodose de många behoven hos barn som är brottsoffer.
2. Riktade och integrerade stödverksamheter för barn som är brottsoffer ska **i enlighet med punkt 4** tillhandahålla en samordnad myndighetsövergripande mekanism som innefattar följande tjänster:
 - a) Tillhandahållande av information **enligt artikel 4**.
 - b) Läkarundersökning.
 - c) Emotionellt och psykologiskt stöd.
 - d) Möjlighet att anmäla brott.
 - e) Individuell bedömning av de skydds- och stödbehov som avses i artikel 22.
 - f) Audiovisuell upptagning av vittnesmål som avses i artikel 24.1 a.

3. **Vissa av eller alla d[...]**e tjänster som avses i punkt 2 [...] **får** tillhandahållas inom samma lokaler.
4. **De tjänster som avses i punkt 2 ska tillhandahållas i överensstämmelse med brottsoffrens individuella behov. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt hur allvarlig skada barn som är brottsoffer har lidit, särskild skada till följd av sexualbrott.”.**
6. Följande artiklar ska införas som artiklarna 10a och 10b:

”Artikel 10a

Rätt att [...] **få information och emotionellt stöd** i domstolens lokaler

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att [...] **säkerställa att brottsoffren i domstolens lokaler får [...] allmän information om de organisatoriska aspekterna av rättegångsfasen av det straffrättsliga förfarandet i fråga** samt emotionellt stöd [...]. **Sådan information och sådant stöd ska vid behov tillhandahållas i överensstämmelse med brottsoffrens individuella behov.**

Artikel 10b

Rätt till [...] **information om** beslut som fattats under domstolsförfaranden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att brottsoffren **i överensstämmelse med sin ställning i det straffrättsliga förfarandet enligt definitionen i nationell rätt** utan dröjsmål informeras om **ett beslut [...] enligt artikel 23.3** som fattas i domstolsförfaranden [...]. **Medlemsstaterna får ge brottsoffren möjlighet att begära en omprövning av beslut i enlighet med artikel 23.3.**
[...]

2. **Om brottsoffer kan begära en omprövning av ett beslut enligt artikel 23.3, [...] ska de processrättsliga reglerna [...] för en sådan omprövning fastställas i nationell rätt.**

[...] Beslut enligt artikel 23.3 och eventuella överväganden av en omprövning av ett sådant beslut får inte på ett oskäligt sätt förlänga det straffrättsliga förfarandet.”.

[...]

7.[...] Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ska ersättas med följande:

”b) i största möjliga utsträckning **och i enlighet med unionsrätten och nationell rätt** använda sig av bestämmelserna om videokonferenser [...] i syfte att underlätta deltagande i straffrättsliga förfaranden av brottsoffer som är bosatta utomlands, **i enlighet med deras ställning enligt tillämpliga processrättsliga regler.**”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. **I enlighet med förordning (EU) 2018/1727 ska**¹⁸ medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna får begära bistånd från Eurojust och till Eurojust överföra den information som syftar till att underlätta samarbetet med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater i gränsöverskridande fall.”.

8[...]. I artikel 21 ska följande punkt läggas till:

”3. Medlemsstaterna ska **vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att förövaren, om de behöriga myndigheterna ex officio eller på brottsoffrets begäran bedömer att det kan finnas en risk för att brottsoffret eller en tredje person kan komma att utsättas för hot eller våld**, inte ges tillgång till personuppgifter som avser [...] brottsoffrets bostadsort eller [...] andra likvärdiga kontaktuppgifter [...], såvida inte det faktum att informationen inte yppas skulle påverka rätten till försvar.”.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).

9.[...] Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Individuell bedömning av brottsoffer för att fastställa specifika stöd- och skyddsbehov”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en individuell bedömning av brottsoffer görs i god tid **och i enlighet med nationella förfaranden** för att fastställa specifika stöd- och skyddsbehov och för att avgöra huruvida och i vilken utsträckning som de skulle få del av de särskilda åtgärder som föreskrivs i artikel 9.1 c, **vad avser ytterligare psykologiskt stöd**, samt artiklarna 9a, 23 och 24, på grund av deras särskilda sårbarhet för sekundär och upprepade viktimisering, för hot och för vedergällning.”.

c) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Den individuella bedömningen ska inledas [...] **i ett så tidigt skede som möjligt, såsom vid** brottsoffrets första kontakt med de behöriga myndigheterna och ska pågå så länge det är nödvändigt beroende på varje brottsoffers specifika behov. Om resultatet av det inledande skedet av de första kontaktmyndigheternas individuella bedömning visar att det finns ett behov av att fortsätta bedömningen, ska en sådan bedömning **i förekommande fall** göras i **samordning** [...] med institutionerna och organen beroende på i vilket skede som förfarandet befinner sig och vad brottsoffrens individuella behov är i enlighet med **eventuella relevanta** [...] protokoll [...] **eller riktlinjer** som avses i artikel 26a.”.

d) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Vid den individuella bedömningen ska hänsyn tas till

- a) brottsoffrets personliga särdrag, inbegripet relevanta erfarenheter av diskriminering, även om de grundar sig på en kombination av flera grunder såsom [...] kön, ålder, funktionsnedsättning, religion eller övertygelse, språk, ras, socialt eller etniskt ursprung eller sexuell läggning,
- b) brottstypen eller brottets art,
- c) omständigheterna kring brottet,
- d) förhållandet till och de [...] **risker som härrör från [...]** förövaren.

3. I samband med den individuella bedömningen ska särskild uppmärksamhet ägnas åt

- a) brottsoffer som har lidit avsevärd skada till följd av brottets allvar,
- b) brottsoffer som har utsatts för ett brott som begåtts med diskriminerande motiv som kan ha koppling till framför allt deras personliga särdrag,
- c) brottsoffer vars förhållande eller beroendeställning till förövaren gör dem särskilt sårbara.

I detta avseende ska vederbörlig hänsyn tas till offer för terrorism, organiserad brottslighet, människohandel, könsrelaterat våld, inbegripet våld mot kvinnor och våld i nära relationer, sexuellt våld eller utnyttjande eller hatbrott, offer för **brott som faller inom Internationella brottmålsdomstolens jurisdiktion** [...] samt brottsoffer med funktionsnedsättning. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt brottsoffer som tillhör fler än en av dessa kategorier.”.

- e) Följande punkt ska införas som punkt 3a:
- ”3a. I samband med den individuella bedömningen ska särskild uppmärksamhet ägnas åt den risk som härrör från förövaren [...] **enligt punkt 2 d. Den risken kan inbegripa** [...] risken för våldsam beteende och kroppsskada, användning av vapen, deltagande i en brottsorganisation, narkotika- eller alkoholmissbruk, övergrepp mot barn, psykiska hälsoproblem, stalkning, uttryck för hot eller hatpropaganda.”.
- f) Punkt 4 ska ersättas med följande:
- ”4. Vid tillämpning av detta direktiv ska barn som är brottsoffer anses ha specifika stöd- och skyddsbehov på grund av sin sårbarhet för sekundär eller upprepad viktimering, hot eller vedergällning. För att avgöra huruvida och i vilken utsträckning de skulle vara hjälpta av sådana särskilda åtgärder som föreskrivs i artiklarna 23 och 24 ska barn som är brottsoffer genomgå en individuell bedömning som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln. Den individuella bedömningen av barn som är brottsoffer ska organiseras inom ramen för de riktade och integrerade stödverksamheter som avses i artikel 9a.”.
- g) Punkt 6 ska ersättas med följande:
- ”6. En sådan individuell bedömning ska göras i nära medverkan med brottsoffret och ska ta hänsyn till deras önskemål, inklusive om de inte önskar få del av särskilda åtgärder som föreskrivs i artiklarna 8, 9, 9a, 23 och 24.”.
- h) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. [...] **Medlemsstaterna ska säkerställa att den individuella bedömningen [...] ses över i överensstämmelse med brottsoffrets individuella behov** för att säkerställa att stöd- och skyddsåtgärderna är kopplade till brottsoffrets föränderliga [...] **individuella behov**. Om de omständigheter som ger upphov till en individuell bedömning har förändrats avsevärt, ska medlemsstaterna säkerställa att den uppdateras under hela det straffrättsliga förfarandet.”.

10. Artikel 23.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar den brottsanklagades rättigheter och i enlighet med reglerna om domstolarnas bedömningsutrymme, säkerställa att brottsoffer med specifika skyddsbehov som åtnjuter särskilda åtgärder som fastställts till följd av en individuell bedömning som föreskrivs i artikel 22.1 kan komma i åtnjutande av de åtgärder som föreskrivs i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln. En särskild åtgärd som planerats efter en individuell bedömning ska inte tillhandahållas om operativa eller praktiska hinder gör detta omöjligt eller om det finns ett trängande behov av att förhöra brottsoffret och underlåtenhet att göra detta skulle kunna skada brottsoffret eller någon annan person eller påverka förfarandet negativt.”.

11. I artikel 23.2 ska led d ersättas med följande:

”d) Alla förhör med brottsoffer som har utsatts för sexuellt våld, könsrelaterat våld, inbegripet offer för våld mot kvinnor och våld i nära relationer som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) .../...¹⁹ [*om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer*], genomförs, om brottsoffret så önskar, av personer av samma kön som brottsoffret såvida de inte genomförs av en åklagare eller domare och förutsatt att detta inte påverkar det straffrättsliga förfarandet negativt.”.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) .../... om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer (EUT...).

12. I artikel 23 ska följande punkt läggas till:

”4. [...] Åtgärder för att säkerställa fysiskt skydd av brottsoffer ska under straffrättsliga förfaranden finnas tillgängliga för brottsoffer med specifika skyddsbehov som fastställts i enlighet med artikel 22.1. **Dessa åtgärder kan inbegripa följande:**

- a) Kontinuerlig eller tillfällig närvaro av brottsbekämpande myndigheter **eller andra organ som tillhandhåller fysiskt skydd i enlighet med nationell rätt.**
- b) Besöksförbud, kontaktförbud eller skyddsorder för att skydda brottsoffer mot varje form av våldshandling **i enlighet med nationell rätt [...].”**

13. I artikel 24 ska följande punkt läggas till:

”3. Om brottet inbegriper den person som har föräldraansvar [...] **på ett sätt som innebär en** intressekonflikt mellan barnet som är brottsoffer och den person som har föräldraansvar, ska medlemsstaterna ta hänsyn till barnets bästa och säkerställa att varje handling som **i enlighet med nationell rätt** kräver samtycke inte är beroende av samtycke från den person som har föräldraansvar.”.

14. Följande artiklar ska införas i kapitel 5:

Protokoll **eller riktlinjer** genom [...] samordning och samarbete **i medlemsstaterna**

1. Medlemsstaterna ska fastställa och genomföra särskilda **icke bindande** protokoll **eller riktlinjer** för hur de behöriga myndigheterna och andra personer som kommer i kontakt med brottsoffer ska organisera verksamheter och åtgärder enligt detta direktiv. Sådana protokoll **eller riktlinjer** ska utarbetas i samordning och samarbete mellan **berörda aktörer, såsom centrala myndigheter i enlighet med medlemsstaternas interna strukturer eller interna befogenhetsfördelning**, brottsbekämpande myndigheter, åklagarmyndigheter, [...] **rättsliga myndigheter** och myndigheter som ansvarar för förvar, **i samråd med** verksamheter för reparativ rättvisa och stödverksamheter för brottsoffer **i syfte att tillgodose brottsoffrens individuella behov. Medlemsstaterna uppmanas att genom d** [...]e särskilda protokollen **eller riktlinjerna** [...] **åtminstone** [...] säkerställa följande:

- a) Att offren får information som är anpassad till deras föränderliga individuella behov.
[...]
- b) Att brottsoffer som hålls i förvars**anläggningar eller förläggningar där sökande och personer som beviljats internationellt skydd** befinner sig enligt artikel 5.3
[...]
[...] kan förlita sig på förenklad anmälan av brott,
[...]

- c) Att en individuell bedömning görs av brottsoffrens behov av stöd och skydd enligt artikel 22, och att stödverksamheter tillhandahålls för brottsoffer med särskilda behov, med beaktande av brottsoffrens individuella behov i olika skeden av det straffrättsliga förfarandet.
- d) **Att det tillhandahålls de skyddsverksamheter och specialiserade stödverksamheter som krävs för att på ett adekvat sätt tillgodose de många behoven hos brottsoffer med särskilda behov såsom avses i artikel 9.4.**

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de protokoll **eller riktlinjer** som avses i punkt 1 ses över [...] **vid behov** för att säkerställa att de är ändamålsenliga, **såsom i samband med betydande ändringar i nationell rätt** [...].

[...]

Artikel 26b

Användning av [...] informations- och kommunikationsteknik

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att brottsoffer kan utöva sina rättigheter enligt artiklarna 3a, 4.1, 5.1, 5a.1, **5a.4**, 6.1, 6.2, 6.4, 6.5, 6.6 [...] **samt 10b när det gäller information till brottsoffer om beslut som fattas i domstolsförfaranden**, med hjälp av [...] **informations- och kommunikationsteknik när sådan finns tillgänglig.**
2. Brottsoffer ska inte hindras från att få tillgång till eller på annat sätt använda **tillgängliga tjänster som tillhandahålls av nationella system** som erbjuder sådan **informations- och kommunikationsteknik** [...] som avses i punkt 1 på grundval av att de är bosatta i en annan medlemsstat.

3. Om nationella system som erbjuder **informations- och kommunikationsteknik** [...] kräver användning av elektronisk identifiering, elektroniska underskrifter och elektroniska stämplat ska medlemsstaterna tillåta användning av anmälda system för elektronisk identifiering, kvalificerade elektroniska signaturer och kvalificerade elektroniska stämplat från alla andra medlemsstater i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014²⁰.

Artikel 26c

Rättigheter för brottsoffer med funktionsnedsättning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att brottsoffer med funktionsnedsättning på samma villkor som andra får tillgång till sådan **informations- och kommunikationsteknik** [...] som avses i artikel 26b i det här direktivet genom att uppfylla tillgänglighetskraven i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882²¹.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att brottsoffer med funktionsnedsättning på lika villkor som andra kan få tillgång till varje förfarande och de stödverksamheter och skyddsåtgärder som omfattas av det här direktivet, i enlighet med tillgänglighetskraven i bilaga I till direktiv (EU) 2019/882.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det på begäran tillhandahålls rimliga anpassningsåtgärder för brottsoffer med funktionsnedsättning.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70).

Artikel 26d

[...]

Artikel 27a

[...]

[...]

15.[...] Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Tillhandahållande av information och statistik

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att inrätta ett system för insamling, framställning och spridning av statistik om brottsoffer. Statistiken ska innehålla uppgifter – **när sådana finns tillgängliga på central nivå** – som är relevanta för tillämpningen av nationella förfaranden för brottsoffer [...], **vilket kan inbegripa** antalet och typen av anmälda brott samt brottsoffrens antal, ålder och kön [...]. Den ska även innehålla [...] **på central nivå tillgängliga uppgifter av vilka det framgår** hur brottsoffer har använt de rättigheter som fastställs i detta direktiv. **För den statistik som avses i denna bestämmelse får medlemsstaterna använda uppgifter som samlats in på grundval av relevanta unionsinstrument.**

2. Medlemsstaterna ska **bemöda sig att** samla in den statistik som avses i denna artikel på grundval av en gemensam uppdelning som tagits fram i samarbete med kommissionen (Eurostat). De ska överlämna dessa uppgifter till kommissionen (Eurostat) vart tredje år. Data som överförs får inte innehålla personuppgifter.
3. Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter ska stödja medlemsstaterna och kommissionen vid insamlingen, framställningen och spridningen av **tillgänglig** statistik om brottsoffer och vid rapporteringen **av tillgängliga uppgifter av vilka det framgår [...]** hur brottsoffer har använt de rättigheter som fastställs i detta direktiv.
4. Kommissionen (Eurostat) ska stödja medlemsstaterna vid den datainsamling som avses i punkt 1, bland annat genom att fastställa gemensamma standarder. [...]
5. Medlemsstaterna ska offentliggöra den insamlade statistiken. Denna statistik får inte innehålla personuppgifter.”.

[...]

16.[...] Artikel 29 ska ersättas med följande:

”Artikel 29

Rapportering och översyn från kommissionens sida

Senast [*sex år efter antagandet*] ska kommissionen överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska innehålla en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv, inbegripet det tekniska genomförandet.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.”.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv [*senast två år efter ikraftträdandet*], med undantag av de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 26b, vilka ska antas och offentliggöras [*senast fyra år efter ikraftträdandet*]. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande